

Dana Hamios tale ved eventet 'Mino Ung tager ordet'

Taler

Dana Hamio
Aktiv, Mino Ung København

Dato

25. januar 2024

Sted

Glyptoteket, København

For nogle år siden, så jeg nogle gamle billeder af mine forældre, som jeg ikke havde set før. De kan ikke have været ældre end jeg er nu, de havde fødderne plantet solidt i hjemlandet. På et af billederne sidder de på en mark, himlen er helt blå bag dem og man kan se bjerge i baggrunden. Min mor har en hvid skjorte på og hendes hår er kort, mørkt og krøllet. Min far sidder med armen rundt om hende. Efter at have nærstuderet billedet, oplevede jeg en nærmest ubeskrivelig hjemve. Alt sammen imens jeg sad i en 2-værelseslejlighed på Nørrebro, hvor mit navn stod på postkassen.

...

Jeg har, så længe jeg kan huske, været i tvivl om mit hjem.

Spørgsmålet hvor kommer du fra. Nej jamen, hvor kommer du rigtig fra har ætset sig fast i min hukommelse. Og på trods af de utallige gange, jeg har fået stillet det spørgsmål, ved jeg stadig ikke hvad jeg skal svare.

Skal jeg fortælle dem, at jeg er fra København? Måske ikke, det er jo ikke det, de egentlig spørger mig om. Skal jeg med det samme bare sige min far er iraker, min mor er kurder, men jeg er født her. Måske heller ikke det, så risikerer jeg jo at gøre situationen akavet. Måske ville de bare gerne vide, at jeg er fra København.

Skal jeg råbe hvad fuck rager det dig? Skal jeg bare sige, jeg er fra Danmark? Skal jeg sige min adresse, mit CPR-nr og grave min fødselsattest frem? Hvorfor er det egentlig du overhovedet spørger mig?

For når du spørger mig, hvor jeg kommer fra, spørger du mig også hvor jeg har hjemme. Så spørger du mig om hvor jeg hører til. Det er ikke noget, jeg kan svare

dig på. Og det er så udmattende at blive konfronteret med. Jeg bliver konfronteret med det, når jeg træder ud af min hoveddør. Når jeg sidder til undervisning. Jeg bliver konfronteret med det, når ingen kan udtale mit fornavn ordentligt i første forsøg.

...

Vi kender alle til, gerne at ville føle os hjemme. Men hvordan definerer man et hjem? For nogle er ens hjem, hvor man er vokset op, for andre er det, hvor man bor nu. For nogle kan det være ens familie, ens venner. For andre er det måske et sted, hvor ens fødder aldrig har rørt jorden.

Jeg er ikke i stand til at definere det. Men hvis jeg skal prøve, så er hjem for mig, når jeg kan genkende min bedste venindes høje latter, inden jeg drejer om gadehjørnet og spotter hende.

Hjem er, når min mor ringer og insisterer på at komme hen til mig med hjemmelavet arabisk mad, for hun kommer altid til at lave alt, alt for meget.

Hjem er, når jeg fanger mig selv i at dagdrømme. Dagdrømme om selv en dag at have fødderne plantet solidt i hjemlandet og sidde på en mark, hvor himlen er blå og bjergene er i baggrunden.

...

Hjem er følelsen af at høre til.

...

I lang tid har det føltes som om, at jeg skulle acceptere den her præmis om aldrig rigtig at høre til nogen steder.

Men jeg vil faktisk ikke længere acceptere det. For jeg fortæller jer ikke det her, så I skal have ondt af mig, jeg søger ikke jeres sympati.

Det jeg søger, er en forståelse for, at din definition på hjem ikke nødvendigvis er min definition.

At hjem for nogen er gule mursten og duften af hjemmebagte boller. At hjem for nogen er et sted, man kan vende tilbage til. Men at hjem for mig og mange andre ikke er et sted, en by eller et land, men en følelse af at kunne være sig selv fuldt og helt lige der, hvor man er.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Agitationstale

Relateret

Sakinah-Michelle Ahmeds tale ved eventet 'Mino Ung tager ordet'
25. januar 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dana-hamios-tale-ved-eventet-mino-ung-tager-ordet>